Викам се гл. хова се, наговаривам се. Не-
двина да се плашам, кой какъв викал, ни-
що кой що е. М. Д. 1871 г. 160. Че не повика
(Войска) както се вика, нъй сиробдя като
кукута. Пк. 20

Викоди нар. стар. радоствор. над. гръцка се
в' тавтологическо съчетание с' викам: Ви-
ком викаше малко то моме. М. 636.

Викия (стар) вики сеядо Владенец Вла-
дика — Владика дърпи викия, попа, ра-
мна ракия, да благословиш молитв, да
ми расте порастята. М. 343. под чадяра
бакрия, в' рязъ дърпи викия, попа рамна
ракия. М. 388. потекоа сиреи Дунав пороит
понесоа е Златна чаша викия. М. 581. Заг-
рало гнако'в дъруе, нако вино во сребрена
чаша, как ракия во Златна викия. М. 574.
в. Викия. Микл. Критала теодос. Бодянского.

Викна, им — ал гл. свр. от викам: Я викни
либе та Задъ... Викнуа викнатъ Задъ,
Д. 34. Викни калиньо та Задъ. Д. 69. Кетоа
глава отрвъ, викна недвля що морс. Д. 21.
Навръка съгнае викнала, викнала на Ветле-
кала.

Вила вж. свила: Цар керка си проидъ
я проидъ си' вила и кавифс. М. 11. погрешка

Вила (стар) горска нимфа, в. Самовила, Са-
мо-дива: Вили ле, вихри и самодиви, вази сум
викал да кифа, че съм чорлова захванал. Д. 5.
Вилавта) дърво с' расхоха (расовитар, чатала-
сто) с' възстарени и посъчнати на вътръ два,
Ръдко отпри въръха, натравено да ся сплиера, да се
гребе, и да се взема и на пъта с' него сдно
правят и прелъзи вили с' дървено отворище.
За мирча вила нема, кадъ вати за марка
вили нема, кога нъкои неще да работи, да съ-
дира сдно и казва че нема вила, т. е. изви-
нъвъ се не умъстно. а не както раковски
казува че марка не было го страх от вили
т. е. Самодиви. В' источна България, вила е'
значеньето самовила нема. Вили очи пъ-
ти изболи! Кръвва. Ч. 134. с' вили дръвъ и с' рав-
нето вода марся на свободатъ
с' дръвъ и с' вода ще
траве нъма кои-
то не се прявят такъ и бестоя'зни. с'
други думи нъма да трава, голо обд.
малко. Дръвъ ще се съсъ вили.

Вилка, повторение тавтологично на
молитовилка, в' прикаказа — да тръгъ вилкара
Грена, казъ я тръгъ да работи и викала
както я чъкъл тръгъ и що неработи, кога
че врътено нъма, кога че молитовилка нема

Викалье (то) от викам.

Викач (чъ) който вика: Бре що викалъ ти ви-
качу. М. 666.

Викнам гл. чуча и услов. Едиом клоквата, а
две пъти викна. М. 65.

Силъ трите вилиде, попоп тъ фрати це-
грерот. М. 274 с' вили върга одръхъ с' вили
да тъ фастрав ят. (клъства). Ч. 226.

Вилает, в. вилает. (Твой вилает дамя ар-
дъчелка) М. во. Си исъуци тъ ладъ родъе, и да
руа с' дребно ажно, и исъуци на вилает. М.
148.

Вилеи, адо, — и (чъ) който се вика самнатъ
Вилет в. вилает. сиони вили въ хрушки. М.
сокопри и с' враки вино се тръвъ кат. Ирчек.

Вилеят, в. вилеят. Кога си и деи, радоле
на тъ тъ ерскиет вилеят, и тъ ми кетъ
дотрати. М. 70. Като си грдеи слъчицето
си свъта, то' си вилеят, не виде ли ясно слънце,
Мойта чика приикъ. М. 119. Тъ си стокара
по кара към чечов долеи вилеят. М. 134.